Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΣΑΦΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ἐπικαλοῦνται οἱ περίοικοι τοῦ συνοικισμοῦ «Διάκου» γιὰ τὴν κατασκευὴ ὑπονόμου. — Ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁποίου, χρόνια τώρα δημιουργεῖ σοβαρώτατο πρόβλημα στὴν ὁμορφη αὐτὴ περιοχή, ποὺ τὴν ἐπισκέπτεται πλῆθος ἑένων καθημερινῶς. — Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουμε μὲ πόση ὑπομονὴ καὶ κατανόηση τῶν δημοτικῶν δυσχερειῶν ἀντιμετώπισαν (καὶ ἀντιμετωπίζουν) ἕνα τόσο ὀξὺ πρόβλημα. — Αὐτὴ ὅμως ἡ στάση ποὺ πηγάζει κι' ἀπὸ προσωπικὴ ἀγάπη πρὸς τὸν κ. Ἄννινο καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τὴν πρόθεση νὰ μὴ μετανοιώσουν γιὰ τὴν ψῆφο τους, δὲν θὰ πρέπει νὰ τοὺς βάζη σὲ δεύτερη μοῖρα μπροστὰ στὸ δημοτικὸ ἐνδιαφέρον. — Γιατὶ φθάνουν καὶ στοῦ «Διάκου» ἐφημερίδες. — Καὶ οἱ κατὰ πλειοψηφίαν ἀρσενικοὶ κάτοικοι διαβάζουν σ' αὐτὲς ὅτι συνάπτονται δάνεια καὶ προγραμματίζονται ὑπόνομοι. — Ἀλλὰ μὲ τὴν προτεραιότητα ποὺ καθορίζει ἡ λαϊκὴ πίεση ⁂ ΟΣΟ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΙ ΑΝ Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ἦταν προεκλογικά, κάτι θὰ πρέπει νὰ γίνη μὲ τὸν ὑπόνομο τοῦ Διάκου, ποὺ δὲν χρειάζεται πάρα πάνω ἀπὸ 100.000 δραχμές. — Δὲν εἶναι πολλὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν 100 οἰκογενειῶν. — Εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νὰ δίδωνται καὶ ὡρισμένες λύσεις σὲ παρόμοια προβλήματα πέραν τῆς προσφορᾶς παραδειγμάτων σθεναρᾶς ἀγωνιστικῆς διεκδικήσεως. — Διότι, τί θὰ συμβῆ ἂν ἐνστερνιζόμενοι τὸ πνεῦμα αὐτὸ οἱ κάτοικοι τοῦ Διάκου (ἀλλὰ καὶ ἑτέρων συνοικιῶν) καταστήσουν τὰ προβλήματά τους περισσότερον... ὄζοντα διὰ τὸν Δῆμον καὶ τὶς χιλιάδες τῶν διερχομένων;

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

ΕΟΚ καὶ ΝΑΤΟ

ΕΝΑ κρίσιμο ἐρωτηματικὸ — ἢ μᾶλλον ἕνα δίλημμα — ἀπὸ τὴν μεταπολίτευση κι' ἐδῶ, εἶναι γύρω ἀπὸ τὴ φύση τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ΕΟΚ γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος. Ὅπως εἶναι γνωστό, μεγάλο μέρος τῆς κυβερνητικῆς προσπαθείας γιὰ τὴν προαγωγὴ τοῦ θέματος, στηρίζεται στὴν πεποίθηση ὅτι οἱ χῶρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς παίζουν πρωτεύοντα ρόλο στὴν τακτοποίηση τοῦ ζητήματος κατὰ τὶς ἑλληνικὲς ἀπόψεις. Πράγματι, ἡ κυβερνητικὴ μεθόδευση κατὰ τὴ διετία ποὺ πέρασε, ἐφερε —καὶ φέρνει — ἔντονη τὴ σφραγίδα τῆς πίστεώς της ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι ἑταῖροι, τόσο ἀντικειμενικά, ὅσο καὶ συναισθηματικά, βρίσκονται μὲ ὅλο τὸ ἠθικὸ καὶ πολιτικὸ βάρος καὶ τὴν ἐπιρροὴ ποὺ διαθέτουν πιὸ κοντὰ στὴν προώθηση τῶν θέσεών μας. Καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ κυβερνητικὸ «πιστεύω» ἀπορρέει ὁ γνωστὸς κύκλος τῶν ταξιδιῶν του πρωθυπουργοῦ σὲ διάφορες χῶρες καὶ ἡ ἀνταπόδοση τῶν ἐπισκέψεων.

Εἶναι ἐπίσης γνωστὸ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευση, ναὶ μὲν δὲν ἀρνεῖται τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ΕΟΚ γιὰ τὴν ταχεῖα ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ, ἀλλὰ δὲν πιστεύει ὅτι αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον προέρχεται ἀπὸ τὴν ἔφεση ἀποκαταστάσεως τοῦ δικαίου, ἀλλὰ μιᾶς τακτοποιήσεως, ποὺ θὰ θέση τέρμα στὶς ἀντιθέσεις μεταξὺ δύο συμμάχων, μελλοντικῶν ἑταίρων, ἀλλὰ καὶ μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ.

Βλέπουμε δηλαδὴ ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευση, θεωρεῖ κυριαρχικὴ γιὰ τὴ στάση τῶν ἑταίρων τῆς ΕΟΚ τὴν πραγματικότητα ὅτι αὐτοὶ εἶναι καὶ μέλη τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου. Φυσικά, αὐτὴ ἡ θέση τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ποὺ ἀντιτίθεται στὴν κυβέρνηση, δὲν ἐμφανίζει ἀντίφαση μὲ τὴν ἐπιδίωξη γιὰ πλήρη ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. Δὲν μπορεῖ νὰ τὴ κανεὶς ὅτι ἴδια συνέπεια χαρακτηρίζει καὶ τὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ ποὺ ἐνῶ φεύγη ἀπ' τὸ στρατιωτικὸ σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ ἐξυπακουομένη λογικὰ τὴν προπτικὴ τῆς πλήρους ἀποχωρήσεως, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, ἀπευθύνεται στὶς χῶρες τῆς ΕΟΚ—ΝΑΤΟ γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ κατὰ τὶς ἑλληνικὲς ἀπόψεις.

Πέρα ὅμως καὶ ἀνεξάρτητα ἀπ' τὴν ἀντίφαση αὐτή, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐμφανισθῆ καὶ σὰν διπλωματικὸς ἐλιγμὸς τὸ ἐρώτημα, εἶναι ἂν ὁ δεσμὸς μεταξὺ ΝΑΤΟ καὶ ΕΟΚ καὶ οἱ κοινὲς προοπτικές, ἐκτιμήσεις καὶ σκοπιμότητες εἶναι τέτοιες, ποὺ νὰ ἐντάσσωνται μὲ τὴν ἄποψη τῆς κυβερνήσεως ἢ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἂς δοῦμε πῶς συλλαμβάνουν αὐτὸν τὸν δεσμὸ δύο φιλέλληνες Εὐρωπαῖοι τῆς ΕΟΚ καὶ τοῦ ΝΑΤΟ, δηλαδὴ ὁ Γκαστὼν Τόρν, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν τοῦ Λουξεμβούργου καὶ ὁ κ. Βὰν Ντὲρ Στούλ, ὑπουργὸς τῶν Κάτω χωρῶν στὴν Κοινὴ Ἀγορά.

Ὁ κ. Τόρν: «Ἡ ΕΟΚ πρέπει νὰ κινηθῆ βαθμηδὸν διὰ νὰ αὐξήση τὴν συνοχὴν της σὲ κάθε σφαῖρα, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀμύνης. Ἡ ἰδέα ἠμπορεῖ νὰ φαίνεται ὀλίγο πρώϊμη πρὸς τὸ παρὸν ἀλλὰ εἶναι ἀδιανόητο ὅτι μιὰ Ἑνωμένη Εὐρώπη, εἴτε συνομοσπονδιακὴ ἢ τελικά, ὁμοσπονδιακὴ θὰ μποροῦσε νὰ ἀποφύγη τὸ ἀμυντικὸ πρόβλημα ἐπ' ἀπείρον. Θὰ ἦτο λογικό, ἂν σὲ προχωρημένο στάδιο τῆς οἰκοδομήσεως τῆς Εὐρώπης, ἡ εὐθύνη γιὰ τὴν πυρηνικὴ ἄμυνα τὴν συμβατικὴ ἄμυνα καὶ τὴν τυποποιημένη παραγωγὴ ὁπλων ποὺ εἶναι ὅλοι κοίσιμοι τομεῖς ἐθνικῆς κυριαρχίας—μεταβιβάζετο σὲ κοινὸ σῶμα.

Ἠμπορεῖ τώρα νὰ φαίνεται αὐτὸ σὰν «πολιτικὴ φαντασία» ἀλλὰ ἠμπορῶ, χωρὶς δυσκολία, νὰ φαντασθῶ, μιὰ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία στὸ ἔτος 2.000 ποὺ θὰ περιλαμβάνη τὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα καὶ τὰ ἄλλα ἑννέα κράτη ποὺ εἶναι τώρα μέλη ἐκτὸς ἂν, φυσικὰ ἡ ὕφεσις εἰς τὴν Εὐρώπη προχωρήση ἀρκετὰ ὡς τόσε γιὰ νὰ τὴν καταστήση περιττή!

Αὐτὸ τὸ ὅραμα τοῦ μέλλοντος ποὺ θὰ ἤθελα νὰ πιστεύω πῶς εἶναι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πραγματικότητος μᾶς φέρνει στὸ ρόλο ποὺ πρόκειται νὰ παιχθῆ ἀπὸ τὰς χώρας—μέλη τῆς Κοινότητος σχετικὰ μὲ τὸ ΝΑΤΟ. Εἶναι τελείως φυσικὸ οἱ Ἐννέα νὰ συζητοῦν μεταξὺ των προβλήματα ποὺ χειρίζεται τὸ ΝΑΤΟ, νὰ υἱοθετοῦν κοινὲς θέσεις, καὶ νὰ ὑπερασπίζουν αὐτὲς τὶς θέσεις εἰς τὸ Ἀτλαντικὸ Συμβούλιο. Ἀντιλαμβάνομαι πλήρως ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι κάποτε ἐξοργιστικὸς γιὰ τὶς ἄλλες χώρες —μέλη, ἠμπορεῖ νὰ μὴν εἶναι σύμφωνος μὲ τοὺς κανόνας καὶ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἐπιφέρη κάποια ἀκαμψία ἐφ' ὅσον αἱ κοιναὶ θέσεις ποὺ υἱοθετοῦνται ἀπὸ τοὺς Ἐννέα δὲν ἠμποροῦν νὰ τροποποιηθοῦν ξεχωριστὰ χωρὶς νὰ ζημιωθῆ ἡ εὐρωπαϊκὴ συνεργασία. Αὐτὸ εἶναι τὸ τίμημα ποὺ πρόκειται νὰ πληρωθῆ διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς ἑνοποιήσεως ποὺ υἱοθετήσαμε, καὶ ἡ ὁποία ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἀπὸ τὸ σύνολο τῆς Συμμαχίας.

Βὰν Ντὲρ Στούλ: Θὰ ἤθελα νὰ μιλήσω γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ ἐγγύηση τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀσφαλείας. Δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πιστεύουν ὅτι θὰ ἀπορρίψουμε τὴν ἐγγύηση αὐτήν, κατὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλο τρόπο — ἐκτὸς ἂν εἶναι ἐσκεμμένη μας πρόθεση νὰ ἀποξενωθοῦμε ἀπὸ ὅλα τὰ καλὰ καὶ ὑπεύθυνα στοιχεῖα τῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς. Στὸν σημερινὸ κόσμο, ὑπάρχει μεγάλος βαθμὸς ὀλληλεξαρτήσεως μεταξὺ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ αὐτὸ ἀφορᾶ ὄχι μόνο τὴν ἀσφάλεια, ἀλλὰ ἐπίσης, τουεῖς σὰν τὸν οἰκονομικό, τεχνολογικό, πολιτιστικὸ καὶ ἄλλους. Ἀφ' ἑνὸς ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη βασίζεται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, διὰ τὴν κατοχύρωση τῆς ἀσφαλείας της. Ἀφ' ἑτέρου διὰ ποικίλους λόγους — μιὰ ἐλεύθερη καὶ ἀνεξάρτητη Δυτικὴ Εὐρώπη, μὲ τὴν ὁποία συνδέεται μὲ δεσμοὺς φιλίας, εἶναι ἐξ ἴσου οὐσιαστικὴ διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Πρέπει — πρωτίστως — νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτρέψη νὰ πάρη ἡ ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης τὸν δικό της δρόμο, διότι μιὰ πηγὴ διαμάχης ἐδῶ θὰ ἦταν πλέον ἡ ἐπικίνδυνος ὑπὸ παγκόσμιον πρίσμα. Οὔτε πρέπει νὰ λησμονηθῆ ὅτι, εἰς τὴν ἀμερικανικὴ θεώρηση τοῦ κόσμου, ἡ Εὐρώπη κεῖται σὲ θαλασσίους δρόμους ποὺ εἶναι ζωτικοὶ γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Τὰ πάρα πάνω ἀποσπάσματα εἶναι ἀπὸ συναφῆ ἄρθρα στὶς ἐκδόσεις 1 καὶ 3 τοῦ Δελτίου ΝΑΤΟ, ποὺ ἐπιμελεῖται ἡ Γραμματεία τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου. Ὅποιος λοιπὸν διαβάση καὶ ξαναδιαβάση προσεκτικὰ αὐτὰ τὰ κείμενα ποὺ ὁριστικοποιοῦνται τόσο ἀνέπτυγμένους δεσμοὺς ΕΟΚ—ΝΑΤΟ, μπορεῖ νὰ διατηρῆ τὴν αὐταπάτη ὅτι οἱ ἑταῖροι ἐξ αἰσθήματος δικαίου καὶ μόνον θὰ δυσαρεστήσουν τὴν Τουρκία ποὺ ἀποτελεῖ «προπύργιον» τοῦ ἐλευθέρου κόσμου (ΝΑΤΟ — ΕΟΚ —ΗΠΑ;).

ΠΑΝ

Ἀγρινιώτικα

..... Τὸ ἀνυποχώρητον αἴτημα 150.000 καταδυναστευομένου λαοῦ πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῆ οὕτως ἢ ἄλλως...

Ἂς μὴ νομισθῆ ὅτι πρόκειται περὶ διακηρύξεως ποὺ ἀφορᾶ τοὺς Κυπρίους — θύματα τοῦ Ἀττίλα. Οἱ Ἀκαρνάνες εἶναι ποὺ ζητοῦν ἵδρυσιν ξεχωριστοῦ νομοῦ καὶ μητροπόλεως μὲ ἕδρα τὸ Ἀγρίνιον!

Τὸ αἴτημα ποὺ ἔχει τεθῆ ἀπὸ καιροῦ, προβάλλει τώρα καὶ ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Ἀθήναις Τριχωνίων ποὺ ἀντικρούει ἀντίθετες ἀπόψεις τοῦ δημάρχου Μεσολογγίου.

Δημοτικὸ Συμβούλιο

ΜΕΡΙΚΟΙ δημοτικοὶ σύμβουλοι κατὰ τὴν προχθεσινὴ συνεδρίασιν γιὰ τὸν «Γλαῦκο» ζήτησαν νὰ ἐπαναδραστηριοποιηθῆ ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ καὶ εἰ δυνατὸν νὰ διευρυνθῆ.

Ἀντὶ ἄλλης, ὅμως, ἀπαντήσεως ἔλαβαν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ «Γλαύκου» ἔχει παύση ὑπάρχουσα.

—Ἀπὸ πότε βρὲ παιδιά;

Ἡ ἀπορία ἦταν εὔλογη, γιατὶ στὸ συμβούλιο μόνο συζήτηση περὶ καταργήσεως εἶχε γίνη, χωρὶς νὰ ληφθῆ ἀπόφαση τὴν ὁποίαν εἶχε ζητήση ὁ κ. δήμαρχος.

Ἀλλά... Τὰ εὐκόλως ἐνοούμενα παραλείπονται.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατηργήθη. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν ἐπισήμως ἢ σιωπηρῶς.

Τὸ σωστότερο πάντως θὰ ἦταν νὰ κηρυχθῆ ...ἀφαντος, τόσο γιὰ τὴν κατάληξή της, ὅσο καὶ γιὰ κάποιο συμβολισμὸ τῆς δράσεώς της.

«Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ στὸν Πατριαρχικὸ πολιτισμό μας, ἀπαιτεῖ τὴν ἀπώθηση τῶν ἐπιθυμιῶν, τὴν καταπίεση τῶν ὁρμῶν. Αὐτὸ ὅμως κάνει τὸ ἄτομο νευρωτικό, ἀντικοινωνικὸ καὶ ἀπροσάρμοστο...».

ΒΙΛΧΕΛΜ ΡΑΙΧ

«Τυφλοὶ καὶ μωροί...»

ΔΙΑ πρώτην φορὰν γράφει ὁ «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγών» — εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορίαν μας οἱ ἀρχιεπισκοπικοὶ καὶ μητροπολιτικοὶ θρόνοι, εἶναι ἀμέτρητοι εἰς τὸν ἀριθμὸν ἀμύθητοι εἰς χλιδὴν, ἀπερίγραπτοι εἰς μηχανογραφίας, ἐξαθλιωμένοι εἰς ἦθος καὶ θάρρος, κωφοὶ εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῆς ἱστορικῆς στιγμῆς παραδεδομένοι εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ πλούτου των καὶ τῶν παθῶν των.

Εἰς τὰς τελευταίας συνεδριάσεις δὲν εὗρον νὰ εἴπουν ἕνα λόγον διὰ τὰς ἐθνικὰς περιστάσεις τὰς ὁποίας διανύομεν...».

Τόσο πιὸ ἐπιγραμματικὸς ἦταν ὁ ἰδιός ὁ Ἰησοῦς:

«Ὁδηγοὶ τυφλοὶ καὶ μικροί.»

«Χρυσοῖ» δίσκοι

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀθηναϊκὸ περιοδικὸ τὴν ἀκόλουθη ἀποκάλυψη: Ὁ χρυσὸς δίσκος ποὺ ἔδωσαν στὸν Τσιτσάνη, ἦταν κι' αὐτὸς ψευτικός, ἤτοι μπακιρένιος, ὅπως ὅλοι ποὺ δίδονται σὰν βραβεῖα σὲ ὁποιους ξεπερνοῦν τὶς 50.000 δίσκους στὶς πωλήσεις.

Κι' ὅμως, μ' αὐτὸ τὸ ὕψος ἡ ἑταιρεία ἔχει κερδίση ἤδη δέκα ἑκατομμύρια δραχμές. Βέβαια, ἀφοῦ πρόκειται περὶ βραβείου, ἤτοι τιμητικῆς διακρίσεως, δὲν ἔχει σημασία ἂν ὁ δίσκος εἶναι χρυσὸς ἢ μπακιρένιος. Ἕνα κλωνάρι ἐλιᾶς εἶναι ἀκόμη πιὸ ἀθηνὸ καὶ ἀπ' τὸ μπακίρι...

Φυσικά, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτή, οἱ προσφέροντες τὸν δίσκον νὰ μὴν τὸν ὀνομάζουν «χρυσόν». Ἀλλὰ γιατὶ μόνον αὐτοὶ θὰ πρέπει νὰ ὑστεροῦνται ἀπὸ μιὰ γενικώτερη τάση ἐξευτελισμοῦ τῶν ἀξιῶν μὲ τὴν πλήθωρικὴ ἀναφορά τους σὲ εὐτελῆ πράγματα;

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ

ΒΟΤΣΗ 42

ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ & ΜΑΙΖΩΝΟΣ

ΚΩΝ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

ΑΧΤΥΠΗΣ-ΤΟΥΡΣ

ΠΥΡΓΟΣ

Τὰ 12 ὑπερπολυτελῆ πούλμαν τῶν 54, 50, 46, 30 καὶ 24 θέσεων εἶναι πάντοτε στὴ διάθεσή Σας

Ὅλα AIR. CONDITIONED, μοντέλα 1973)74)75)76

● Ἀναλαμβάνομεν τὴ διοργάνωση ἐκδρομῶν

● Ὁδηγοὶ ἄψογοι. Τιμὲς ἀσύναγώνιστες.

Τηλεφωνήσατε στὰ τηλ. 0621)232.44, 257.26, 228.16 232.89, 221.79 TELEX: 37112 καὶ θὰ ἔχετε τέλεια ἐξυπηρέτηση καθ' ὅλον τὸ 24ωρον.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἀποδέχεται τώρα τὸν Γεώργιον ὁ κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑνωτικοῦ Κόμματος κ. Παν. Κανελλόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ἂν καὶ εἶχε ταχθῆ κατὰ τὸ Δημοψήφισμα ἐναντίον τοῦ Βασιλέως ἤδη μετὰ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποτέλεσμα εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ προσαρμοσθῆ εἰς τὸ τετελεσμένον γεγονός. Προκρίνομεν, ἐτόνισε, τὴν δυσχερῆ ὁδὸν τῆς ὑπακοῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ὄχι τὴν εὔκολον τῶν ἀνευθύνων δῆθεν ἰδεολογικῶν συνθημάτων. Τὸ Ἔθνος πρέπει νὰ σωθῆ καὶ ὑπὸ Βασιλείαν. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ πρωτοστατήση καὶ ὁ Γεώργιος ἐπανερχόμενος. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην ἠρεμίας καὶ τάξεως ἀλλὰ καὶ δημοκρατίας σαφοῦς καὶ τιμίας....

Ἀνὰ 12ήμερον

ΑΘΗΝΑΙ. Συμφώνως πρὸς κυβερνητικὴν ἀπόφασιν, τὰ δεκαπενθήμερα τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θὰ καταβάλλωνται ἀνὰ 12ήμερον πρὸς ἐνίσχυσίν των

Ὁ ἐμφύλιος

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ἑκατονταμελὴς συμμορία εἰσῆλθεν εἰς τὸ χωρίον Στεφανίνα Νιγρίτης καὶ ἔκαυσε ὅσας οἰκίας εἶχαν ἀπομείνη, ἀπὸ τὸν γερμανικὸν ἐμπρησμόν. Ἀπήχθησαν 10 ἐθνικόφρονες. Ἐξ ἄλλου 250 συμμορῖται περιεκύκλωσαν τὸ χωρίον Κομπερό, καὶ ἐφόνευσαν 5 χωροφύλακες.

Τὸ «Φρ. Ροὺζβελτ»

ΑΘΗΝΑΙ. Κατέπλευσεν εἰς τὰ Φαληρικὰ ὕδατα φέρον τὰ Ἀμερικανικὰ καὶ Ἑλληνικὰ χρώματα τὸ ἀεροπλανοφόρον «Φραγκλῖνος Ροὺσβελτ», ἐπικεφαλῆς μοίρας στόλου.

«Ἐ! Ἐ! Ἐρχεται»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'. Ἐγνώσθη ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπιστρέψη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΑΡΧΗ ΠΑΡΑΚΜΗΣ

Στὴν ἀμερικανικὴ κοινωνία ἔκδηλα τὰ σημεῖα σήψεως

ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ ΜΕΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΜΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Σημεῖα σήψεως, ἤτις φαίνεται ὅτι μαστίζει τὴν Ἀμερικανικὴν κοινωνίαν καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὴν παρακμήν της, ἔχουν ἀρχίσει νὰ ἀνησυχοῦν καὶ αὐτοὺς τούτους τοὺς Ἀμερικανοὺς κοινωνιολόγους, τῶν ὁποίων αἱ ἀπόψεις ἀπασχολοῦν ὁλονὲν περισσότερον τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Μίαν τοιαύτην ἀνησυχίαν ἐκφράζει, μάλιστα δὲ εἰς ἔντονον τόνον ἄρθρον τοῦ δημοσιογράφου Χένρι Ρεζίν.

Δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον — σημειώνει ὁ ἀρθρογράφος — νὰ ἴδη κανεὶς τὰ σπέρματα τῆς παρακμῆς, ἰδίως ὅταν δὲν ἔχει τὴν ἱστορικὴν συναίσθησιν τῆς πραγματικῆς φύσεώς της. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων, ἀπασχολημένοι μὲ τὰ προβλήματα τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς, ἀδυνατοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν σημασίαν τῶν γεγονότων καὶ νὰ ἐπισημαίνουν τὰ ἐπικίνδυνα συμπτώματα.

Ὁ Γίββων περιέγραψε τὴν πτῶσιν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, συμπεραίνων ὅτι τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξηγηθῆ. Ἐν τούτοις, ὁ Γίββων δὲν ἐμελέτησε τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς ὀρθῆς σκοπιᾶς του, διότι ἡ παρακμὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν Ψυχὴν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα, ἀποτελεῖ δέ, εἰς τὴν πραγματικότητα, ἕν «ψυχο-ἱστορικόν» ζήτημα. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ρώμης, ἡ παρακμὴ ἤρχισε νὰ ἐπέρχεται ὅτε οἱ Ρωμαῖοι πολῖται ἤρχισαν νὰ μὴ δύναται νὰ φέρουν τὰ βαρέα ξίφη τῶν προγόνων των, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὴν αὐτοκρατορίαν, προετίμησαν δὲ νὰ τὰ ἐγκαταλείψουν. Προτοῦ, ὅμως, οἱ Ρωμαῖοι ἐξασθενίσαν σωματικῶς, εἶχον ἤδη ἐξασθενίσει ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς.

Ἡ εὐκολία — παρατηρεῖ χαρακτηριστικῶς ὁ ἀρθρογράφος — ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς προσπαθείας. Ὑποβιβάζομεν τὴν στάθμην τῶν ἐπιτευγμάτων, διαμφισβητῶμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἀρετῶν τῆς ἐπιτυχίας, ἐργαζόμεθα ὀλιγώτερον καὶ ἀπαιτοῦμεν περισσότερα, ἀρχίζομεν νὰ διαμφισβητῶμεν καὶ τελικῶς νὰ γελοιοποιοῦμεν ὡρισμένα ἰδεώδη, εἰς τὴν αὐθεντίαν, τὸν πατριωτισμὸν, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ τέλος, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πληρώνει διὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ κοινωνία, διότι, ὡς ἔλεγεν ὁ Γιούνγκ, ἡ φύσις δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς ὑψηλὰς συνειδήσεις. Ἡ φύσις ὁρίζει ὅτι μία παρηκμασμένη κοινωνία πρέπει νὰ καταστρέφεται.

Τὸ ριζοσπαστικὸν κίνημα τῆς καταλύσεως τῶν ἀξιῶν, τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1960 καὶ ἡ «ριζοσπαστικὴ συνείδησις», τὴν ὁποίαν ἐκαλλιέργησεν, ἔθεσε τὰ σπέρματα τῆς παρακμῆς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τὸ κίνημα ἔχει σβήσει, ἀλλὰ πολλοὶ ἐκ τῶν σπόρων του ἤρχισαν νὰ ἀποδίδουν τοὺς θλιβεροὺς καρπούς των. Τὸ πλέον φανερὸν ἀποτέλεσμα εἶναι μία ψυχολογία ἀρνήσεως πάσης αὐθεντίας καὶ αὐτοκαταστροφῆς.

Ἰδιαιτέρως σημαντικὸν ὑπῆρξε τὸ φαινόμενον τῆς ὑπονομεύσεως τοῦ νομικοῦ συστήματος. Ἡ μὴ ἐφαρμογὴ πολλῶν νόμων ἐδημιούργησε τὰς προϋποθέσεις τῆς ἀνοχῆς τῆς βίας. Ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀπονέμεται πλέον, διότι καταπιέζεται ὑπὸ τῶν τεχνικῶν περιπλοκῶν, τοῦτο δὲ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν περιφρόνησιν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως. Ἐδημιουργήθησαν δικηγόροι εἰδικοὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἄνοδον τοῦ ἐγκλήματος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ριζοσπαστικῶν φατριῶν ἀφήρεσε τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τὸν φυσικόν της κύριον — τὸ Ἔθνος — καὶ ὡδήγησεν εἰς ἐσωτερικὰς πολιτικὰς ἀψιμαχίας. Οἱ πατροπαράδοτοι ρόλοι τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς κατελύθησαν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐξασθένησιν τῆς οἰκογενείας, βάσεως πάσης ὑγιοῦς κοινωνίας.

Ἡ κατάλυσις τῶν ἀξιῶν ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας. Ἐρευνηταί, ἀγονται εἰς μεταφυσικὰς τάσεις ἐξαπατοῦντες τὸ κοινὸν καὶ τὰς Ἀκαδημίας. Οἱ καλλιτέχναι εἰδικεύονται εἰς τὴν προσβολὴν τῆς εὐαισθησίας τοῦ κοινοῦ (τὸ ὁποῖον ἤτο ἤδη παραπλανημένον ἐκ τῆς παρακμῆς τῆς κριτικῆς), παρουσιάζοντες ὡς Τέχνην τὰ πλέον κοινότυπα ἀντικείμενα.

Ἡ κατακρήμνισις τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, ἡ ρύπανσις τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἔξαρσις τῆς παρανομίας, ἰδίως μεταξὺ τῶν νέων, ὁ ἀνερχόμενος πληθωρισμὸς ὅστις ἀποθαρρύνει τὴν παραγωγικότητα καὶ στρέφει τοὺς νέους πρὸς τὸ ἄμεσον καὶ εὔκολο κέρδος ἢ πρὸς τὴν ἀδράνειαν, δεικνύουν τὴν παρακμὴν τῆς κοινωνίας. Καὶ οἱ βάρβαροι εἶναι πάντοτε πρὸ τῶν θυρῶν!

Μονὰς ἡλιακῆς ἐνεργείας στὴν Αἴγυπτο

ΒΟΝΝΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ὁ πρῶτος σταθμὸς ἡλιακῆς ἐνεργείας, ὁ ὁποῖος κατασκευάσθηκε ἀπὸ γερμανικὴ ἑταιρία, θὰ ἀρχίση πιθανῶς νὰ λειτουργῆ στὶς ἀρχὲς τοῦ 1977 σὲ ἕνα μικρὸ χωριὸ κοντὰ στὸ Κάϊρο. Αὐτὸς ὁ μικρὸς σταθμὸς ἐνεργείας, ποὺ χρηματοδοτήθηκε ἀπ